

Auschwitzi napló¹

Budapestről 1944 április 22-én érkeztem Seregélyesre haza. A falu zsidósága akkor már izgatott volt, mindenki félve várta az újabb szigorító rendelkezéseket. Két házkutatás már volt ekkor különböző ürügyek alatt. – Kb. 4 napja voltam otthon, mikor délután beállított hozzánk két detektív és a csendőrtiszthelyettes és mondják, hogy feljelentés van ellenünk, mert az aranytárgyainkat nem adtuk be. Apuka és N: bácsi mondták, hogy mi az ékszereinket beküldtük Fehérvárra és egy ügyvéd fogja beadni. Erre a detektív azt mondja, hogy ő ezt tudja, de nekünk még ezen kívül is kell lenni eldugott ékszerünknek. Most pedig házkutatást fog tartani. A lakásban nem nagyon kutattott, hanem az ólakban, ahol a fát tartottuk, ott kezdett velünk ásatni. Itt tényleg meg is talált egy pár ládát, amiben fehérneműt tettünk el. Pubi és N bácsi vitték az egyik ládát és mikor a kút mellé értek, N bácsi, nem tudom idegrohamában, vagy elkeseredésében belevetette magát a kútba. Ekkor természetesen nagy zűrzavar támadt, de azért hála Isten sikerült szerencsésen kimenteni. Ezután az egész családnak át kellett menni a község házára, csak a Nagymama maradhatott otthon, N bácsival. Egy ideig még vallattak bennünket, közben beesteledett és az éjszakát ott kellett tölteni. Kb. 5 órakor reggel Apuka kiment, mikor bejön, azt mondja: “tíz gombostűt lenyeltem”. Borzasztóan megrémültünk. Azonnal orvosért szaladtunk, aki injekciót adott be, de közben borzasztó kinokat állt ki Apuka és mi még talán borzasztóbbakat, látva az ő szenvedését. Délelőtt aztán bevittük Fehérvárra, de itt nem vették fel a kórházba, így másnap kocsival hazajött. Ekkor az orvos diétát írt elő és orvosságot adott és pár nap múlva meggyógyult Apuka. Ezután jegyzőkönyvet vettek fel ügyünkről és azt mondták, hogy majd idézést fogunk kapni a tárgyalásra. A nyomozás vezetője V: A) nyomozó őrmester volt.

¹ Az álló betűtípussal írt szöveg és a lágerek elhelyezkedésének vázlata az 1945 május 20-án írt feljegyzés, a dőlt betűs részek 2003 januárban és februárban írt kiegészítések.

Ezután talán 10 napig csend volt. Ekkor jött a hír, hogy a fél járás zsidóságának Seregélyesre kell költözni. Ez kb. május 16-án volt. Ez az állapot tartott június 5-ig. Közben május 21-én Apukáékat behívták munkaszolgálatra. Még június 1-én összehívták a falu zsidóságát, aminek a száma a vidékiekkel megszorodva kb. 200 főt tett ki, hogy még utoljára szép szóval és azután veréssel kivegyék belőlünk, hová rejtettük el értékeinket. Június 5-én hajnalban felzörgettek bennünket a csendőrök. Csak azt mondták, azonnal öltözzünk fel és menjünk az udvarra sorakozni. Mikor sorbaálltunk, a törzsőrmester egy papírlapot vett elő és olvasni kezdte: Hivatalos hatalmammal fogva felszólítom önöket arra, hogy személyenként 50 kg legszükségesebb holmit, élelmet és ruhaneműt " órán belül csomagoljanak össze, mert a községi munkatáborba lesznek szállítva. Az 50 kg-ban a következő dolgokat vihetik magukkal. Ekkor felsorolta mennyi és milyen élelmiszert és ruhát lehet vinni. Ezután csomagoláshoz fogtunk, természetesen kapkodva és a legfontosabb dolgokat kifelejtettük a csomagjainkból. Mikor készen voltunk, újból sorbaállítottak bennünket a csomagokkal és a malom udvarába vittek. Itt mindenki csomagját átvizsgálták, órát, töltőtollat, ceruzákat, pénzt, a bejelentett ezüstholmit, karikagyűrűket, a jobb zsebkéceket, igazolványokat, tárcákat és általában minden értékesebb dolgot elvettek tőlünk. 3 órakor délután elindultunk az állomásra és a P 5-ös vonattal bevittek bennünket Fehérvárra és itt a téglagyár nyitott félszereiben helyeztek el bennünket.

A második és a harmadik nap egész Fejér megye zsidóságát ide összpontosították, a sárbogárdi járás kivételével. Itt ekkor 2700-2800 ember volt összezsúfolva. Egyik nap a csendőrök mégegyszer kutatást és motozást tartottak. Most már nem csak az értékesebb dolgokat, hanem ami megtetszett nekik, elvitték. Ez az állapot azonban nem tartott sokáig. 14-én az egész tábor sorakoztatták, kivittek az állomásra, gyorsan bevagoníroztak bennünket, egy vagonba 65 személyt és délután elindultunk Budapest felé, Seregélyesen keresztül. Ekkor még senki sem tudta, hogy végállomásunk az auschwitzi tábor lesz.

Seregélyesről velünk együtt a következőket hurcolták ki Auschwitzba.²

1. T Á kántor

2. T Á

² A *(visszajött)* utólagos bejegyzéseket nagybátyám, K J eszközölte.